

ČÍNA

JAK MUZIKANT NAKUPOVAL V PEKINGU NAFTALINOVÉ KULIČKY

První město, kam jsme po čtrnáctidenním putování vlakem dorazili, byl Peking. Hned nás upozornili, že sami nikam nesmíme, že je to nebezpečné. Hlavně že nesmíme na staré čínské tržiště, kde bychom se mohli ztratit.

Na tento téměř čtyřměsíční zájezd se soubor doplnil na 120 členů. Samozřejmě jsme měli reprezentovat stejně jako sovětské soubory s velkým symfonickým orchestrem, velkým pěveckým sborem a velkým tanečním

souborem. Proto bylo v souboru hodně starších muzikantů, kteří se už ve škole nestačili naučit povinný ruský jazyk, takže měli potíže s nakupováním. V té době se v Číně dorozumívalo anglicky a rusky. Rusů tam bylo požehnaně.

Jeden muzikant koupil manželce kožich a stejně jako my ostatní si na starý trh dojel tajně rikšou, aby mohl v parném létě proložit kožich naftalinovými kuličkami. Prodavači pantomimicky ukazoval malé kuličky, načež ten mu nabídl širokou sortu kulatých bonbonů.

Když začal na papír kreslit motýla, prodavač ho nenechal ani pokračovat v další kresbě vývoje mola, uklonil se na znamení porozumění, zaběhl do vedlejšího krámků a přinesl krabici s krásným preparovaným motýlem. Náš český muzikant začal tedy s grácií předvádět svou ženu, kde hlavně zdůraznil poprsí, potom se začal chvět zimou, ale vzápětí se spokojeně usmíval, když si oblékl imaginární kožich. Ovšem znovu byl nešťastný, dokonce plakal a prstem si píchal do různých míst na znamení děr po molech. To už spousta Číňanů se zájmem sledovala jeho pantomimu.

Nastalo velké dohadování přihlížejících a „mim“ byl doveden do krámku, kde byl prodavači vysvětlen předmět zájmu. Ten se s pochopením rozzářil a vytáhl ze šuplíku artikl připravený zřejmě pro Rusky, totiž podprsenku nejméně č. 8. Zoufalý muzikant, který už do sebe vstřebal pár ruských výrazů, ze sebe vyhrkl: „Panímájetě pa rusky?“ Ovšem pro Číňana není nic nemožného, okamžitě přivedl mladého prodavače perfektně hovořícího „pa rusky“. Čech řekl: „Ja chaču, znájetě, takúju ženskuju ... ubornuju!“ (ruský výraz pro WC). Čínský překladatel ani nemrknul dle zásady „náš zákazník náš pán“ a milého muzikanta zavedl na ženský záchod.

Jednou jsem se v tom obrovském starém tržišti ztratila a okamžitě byla vedle mě rikša, která mě bez vysvětlení dovezla do našeho hotelu. Zřejmě i dobrodružný výlet za molem byl vystopován, protože muzikantův kožich byl nenápadně přímo v hotelu proložen zázračným čínským přípravkem a kožich byl bez děr dovezen do Prahy.